

denci pri Mariboru vladajo socialni demokrati že mnogo let neomejeno v občinskem odboru. — Akopprav so vsi socialni demokrati z malimi izjemami slovenskega rodu in akopprav je zlasti prebivalstvo v Studenčih skoraj izključno slovenskega rodu, je vendar v vsi javno življenje v Studenčih bolj nemško, kakor v mestu Mariboru. — Sola je izključno nemška, občinska urada je izključno nemški in slovenski živeli se niti pokazati ne sme. — Kar so Slovenci tiče, se jim v Studenčih ne godi nič boljše, kakor v Mariboru. — Razlika je edino ta, da je med gospodnja stranko v Studenčih že manj pravih Nemcev, kakor pa v Mariboru.

S slovenskimi glasovi v občinski svet mariborski voljeni Krainer je lani v občinskem svetu izrečno odobravil postopanje občinskega sveta, vsoled katerega so se prepovedali v mestu slovenski napisi. — Sedanji socialno-demokratski kandidat Resel pa je bil v državnem zboru na čelu tiste nemške obstrukcije, ki je strnoglavlila Badesnjego ministrstvo, katerega edina pregreha je bila ta, da je hotel biti tudi Slovnanom pravičen.

Nastopanje socialnih demokratov v Mariboru, vsa njihova društva in vse njihove prireditve so prepregnene nemškega duha. — Tudi na našem volilnem shodu se je nek delavec pri- toževal, da na njegovi tovariši ser, demokratske stranke zamierjo, ker on svojega fanta pošilja v vadnico, kjer se nči vsaj nekaj slovenščine.

Spomniti se je treba tudi, kako postopa glavno vodstvo socialnodemokratske stranke na Dunaju nasproti današkim Čehom. — Dovoljeno bodi tudi vprašanje, zakaj socialni demokrati, ki so v Mariboru po ogromni večini slovenskega rodu, ne postavijo kandidata, ki bi znal vsaj slovenski, na primer Eibina Kristiana. — Zakaj gre Eibin Kristian kandidat na Korolico, namesto v Maribor. — Ali naj mi za to takaj pomagamo socialnim demokratom do zmage, ker hočejo oni 120.000 korolških Slovencev oropati edinega mandata, katerega bi znali v ugodnem slučaju si pridobiti? — Ali naj mi socialnim demokratom zavemo tega pomagamo do zmage, ker so pri volilni reformi ramo ob rami z Wastianom in Lemischem pomagali ubijati korolške in štajerske Slovence in razkosavati njih semljjo? — Dovoljeno bodi tudi vprašanje, zakaj v mestnem volilnem okraju Celje-Studenči socialni demokrati postavijo lastnega kandidata, namesto, da bi volili slovenskega kandidata Rebecka, kateri mora kot

obrtnik njim biti vsakako blizu, kakor pa nemški birokrat Marekhl. Dovoljeno bodi tudi vprašanje, zakaj v Trstu socialni demokrati ne podpirajo slovenskega kandidata, akopprav sami v okolici nimajo spanja do zmage. — Edino od Slovencev v Mariboru se zahteva, naj se brezpopogno vsiljujejo tisti stranki, katere jih niti sama ne mara.

Kdo hode pri volitvi v Mariboru zmagal, se ne da reči. — Mogoče je, da zmaga Resel tudi brez vsake napomoči samo z glasovi svoje stranke. — Jaz mi želim ta uspeh. — Mogoče je pa tudi, da hode Resel propadel in da bi propadel, če bi mu prišle na pomoč vse druge stranke, izvenmi nemško-nacionalno, pri prvi in pri morebitni oži volitvi. — V prvi vrsti pa nam mora biti pri srcu naša lastna stranka in naša ena, in še le, kadar se bodeimo mi pokazali, da obstojimo, da nsteigemo igrati tudi kako vlogo, tedaj se bodo tudi druge stranke za nas brigale in še le tedaj bodeimo mi sposobni za zvezo in zlasti za časno zvezo z drugimi strankami!

Dr. R. Pipuš.

Pripomnja uredništva, G. pisatelj sam pravi, „da se sedaj borita dve približno enako močni stranki za gospodstvo v Mariboru“, vendar nikako ni izključeno, da si že pri prvi volitvi priboji nemški nacionalac Wastian pošlo, a vendar le zaodstno absolutno večino. To bi bil za vse Spodnje štajerske Slovence, ne samo za Mariborčane, Ldarec, ako bi pa z pomočjo slov. glasov pri prvi volitvi zmagal Resel, bi to bil hnd poraz nemško-nacionalne politike, katerega bi v tem slučaju v resnici združeni slovenski volilci priznali svojim narodnim nasprotnikom. O slovenm glasovanju vseh mariborskih Slovencev bi mogli govoriti samo v tem slučaju, ako bi Resel oddal svoje glasove že pri prvi volitvi ne samo pristati obeh meščanskih strank, ampak tudi slov. soc. demokratsko za slov. števnege kandidata pa slov. soc. demokratske ne bodo nikdar glasovali. Če torej prav postavimo svojega števnege kandidata, nam ne bode mogoče seiti vse slovenskih glasov v Mariboru, seiti bomo samo glasove slovenskih meščanskih strank. Odločajoči slov. politiki v Mariboru naj torej dobro presadijo, ali ta nepopolni rezultat slovenske volilne taktike odrga eventualni uspeh nacionalca Wastiana, našega najbolj zagnanega in najbolj fanatičnega narodnega nasprotnika. Po našem mnenju je za nas to glavno vprašanje, pred katerim stopajo vse priitobe proti socialnim demokratom v ozadje.

Izjava.

Ker „Stajere“ v zvezi z drugimi nasprotniki moje kandidature kljub moji izjavi še vedno begajo volilce s trditvijo, da bom skoraj gotovo od kandidature odstopil, oziroma, da sem že odstopil, izjavljam še enkrat, da je ta trditve popolnoma s trte zvita in da ni na svetu niti obljabe, niti grožnje, ki bi me mogla dovesti do tega; da bi tako podlo vrsal zaupanje slovenskih kmotov.

Sv. Križ, 6. majnika 1907.

Vinko Žurman.

Politični pregled.

Domače deželo.

Klerikalni „Pina-Verein“, katerega naloga je podpirati klerikalno časopisje, ima kakor poročajo klerikalni listi, nad 100 podružnic s 30.000 člani in 200.000 K. letnih dohodkov. Največe podpore dobitava klerikalna lista „Reichspost“ in „Vaterland“, katere bodeta že letos v jeseni začela izhajati po dvakrat na dan. „Pina-Verein“ vzdržuje tudi na Dunaju korespondenčni in brojavni biro, kateri pošilja 35 listov svoja poročila. Za to društvo delajo tudi klerikalci na Slovenskem veliko propagando in nabirajo denarne prispevke, katere pa vodstvo društva, kakor piše klerikalni „Čech“, deli skoraj izključno na nemške liste. To naj si zapomnijo vsi, od katerih bi se prosili prispevki za to katoliško tiskovno društvo.

Dunajski nadškofjski konzistorij je naložil vsem faram svojega področja v posebnem cirkularju, naj fupaki v nedeljo, dne 12. maja drže posebne poboznosti pred izpostavljenim največjim „dober namen, da bi se volitve srečno končale“. Ni li to uplivanje na volitve in zloraba verskih obredov v politične svrhe?

Dr. Laeger je izrazil mnenje, da kršč. socialna stranka ne pridobi pričakovanih 60 mandator, da marveč en del teh izgubi na soc. demokratske. Laeger kandidira v dveh okrajih na Dunaju in v enem v Bakovini.

Profesor Drtina je na svojem volilnem shodu v Kozeleca na Orlici rekel, da mu nekateri očitajo, da njegove razprave niso „kandidatni“ govori ampak da so njegovi volilni shodi bolj poučnega in izobrazitelnega značaja. Na to odgovarja kandidat, da zasleduje na svojih volilnih shodih vedoma cilj politične odgoje in da je z doseženimi uspehi popolnoma zadovoljen.

Volilni shodi stoječi na vitini Drtinovih shodov pomenili bi veliko kulturno delo. Žalibog so Drtine tudi med Čehi redke prikazni, dočim se našim slovenskim politikom o takem načinu politične odgoje in delovanja niti ne sanja.

Predsednik graškega Lehervereina Karl Chmel izjavlja v „Tagesspost“, da nemško štajersko ščitelstvo verno vstraja v taboru svobodnismelnega meščanstva ne glede na to, da delošni zbor ni topot spolnil zahter ščiteljskega stana.

Za saniranje delošnih financ nazakala je osrednja vlada štajerski eden milijon brezobrestnega posojila. Ne tajimo, da je to majhna pomoč, da bi se pa delošno gospodarstvo dalo odraviti z brezobrestnimi posojili je pa zelo dvomljivo.

„Pesti Hirlap“ poroča, da je nadvojvoda Jožef pravil v kazinu madžarski aristokrat, da prestolonaslednika to silno tare, da je na Ogrskem razširjena vest, da goji proti Madžarom antipatije. „Pooblastil me je“ pravi nadvojvoda, naj na pristojnem mestu

izjavim, da so te vesti neresnične, Ogrci se bodo o tem prepirali.

Madžarska šolska oblastva so nedavno izključila iz ščiteljskega in protestantske gimnazije v Sarvaru s dijakov, ker so tajno čitali slovaške knjige.

O nagodbi z Ogrsko je dejal minister Pacak na volilnem shodu v Chrudimu, da se smejo njegovi volilci popolnoma zanesti na to, da si je avstrijska vlada obrnila popolnoma proste roke in da je trdno odločena skleniti le tako nagodbo, ki hode zavarovala vse interese naše državne polovice in sicer naše industrijalne, obrtne in poljedelske koristi in da razje sploh ne hode skleniti nagodbe kakor pa slabo. V teh ule namerah jo hode podpirati novi parlament, izvoljen na temelju novega volilnega reda. — Na tem shodu je minister tudi konstatal, kar je bilo vsakemu politiku vse naprej znano, da se o slovanem bloku v prihodnjem parlamentu ne bo dalo govoriti, ker grešo interni posamezniki slovanških plemen daleč narazen.

Dopisi.

Branjevo. Poročilo o delovanju šolarske kuhinje v leta 1906/7. Dobra stvar se sama brali, tako je tudi z našim podjetjem, ki čedalje bolj napreduje. Ljudstvo se je zelo zanimati za to napravu, dobro vedo, da prinaša otrokom mnogo koristi ne le v telesnem, marveč tudi v duševnem oziru. Otroci, ki ne dobiva dovolj točne hrane, zaostaja telesno, pa tudi njegove duševne moči niso tako prutne in vzprejemljive za nauk. Pogovor sicer pravi, da poln želodec ne mara duševnega napora, vendar bi se upal trditi tako nasprotno, da lačenemu nauk ne le ne diši, ampak da je sploh nemogoče za telesno in duševno delo. Če pomislimo, da gre otroci ob 7. ali 8. uri izjutra od doma v šolo, kjer prebije navadno do 3. ali 4. ure popoldne in pride le ob 4. ali 5. uri domov ter da je res ta dolgi čas prestal ob borem zajehtu ali znanosti opolne posili košček trdega hrana, bomo deci gotovo privoščili krožnik tople juhe, ki ma da zopet novih moči za popoldanje delo in dolgo pot domov.

Maršikateri bi sicer lahko šel opolne domov, vendar je pomisliti, da se še odraslemu ne ljubi pozimi zapustiti tople sobe in se podati na grdo pot, kaj še le otroci! In to krive domov naj kosilo hladno poje in se napravi takoj nazaj v šolo, to pač ne koristi telesnemu zdravju in tudi dah ni kaj posebno razpolžen za delo po tolikem telesnem naporu.

Šolarska kuhinja je torej velika važnost za vse, bodisi oddaljene ali bližnje. Zlasti letos, ko je bila huda zima in debel sneg, je bila ta naprava neprecenljive vrednosti in le želebi bi bilo, da bi zlasti pripravilo ljudstvo prišlo do prepričanja, kolike važnosti je šolarska kuhinja.

Velikoga pomena je šolarska kuhinja z osirom na šolsko obiskovanje in smelo trdim, da je obisk mnogo bolj odkar deluje to podjetje, otroci se ne morejo izgovarjati s praznim izgovorom, da so šli opolne domov, nazaj pa niso mogli, ker je bilo prepozno.

Radi tega pa le delujmo in podpirajmo šolarsko kuhinjo, saj si na tak način približamo mnogo sitnosti, zboljšamo obisk in napredek.

Pri tej priliki mi je prijetna dolnost vsem onim blagim dobrotnikom, ki so na ta ali oni način podpirali šolsko mladino, izrekači v imenu ščitelstva in šolske mladine najpripravejmo zahvalo. Posebej mi je izenostiti

namejem se jaz. Sedaj smo skupaj, a ne tako, kakor si jaz mislim. Na preteklo Tomaševro leta 1761. je bila kraterna cekovna maša. No, menda se spomni, sem si mislil. Kaj šel Mojstri so stali lepo pri altarju na desni, pomočniki na levi. Jože pa pri vratih, ker se kot mlad mojster ni očenil in plačal je za kazen dva trda srebrnjaka „za samstvo“ v mojsterski sklad. Pri moj bilo me je sram.

„No, saj jih nisi plačal Ti.“
„Ne, pa ne! Bena! A jaz nočem drugega zeta, kar ga poznam, da je to sabo zlato. Toda čakam in čakam, pa nič. Ne vem, kaj da mora pri tem svojem vzornem delu. Mesec za mesecem preteka, on pa rše in zlega in prumišljeje, ker to da mora biti nekaj novega, česar še prej ni bilo.“
„Veš li, stari, kaj da je?“ pravi Kats in se nasloni na Mihova ramena.
„No?“
„Reveš se boji. A Marica je, Bog mi grebo odpnati, lepo dekle povrh obrt, hiša in še kaj pod palcom.“

„Resnično“, vdari Miha po mizi, „šenska vendar več vidi.“
Črez nekaj časa pride Jože v sobo.
„Jože, sedite in pijte!“
Jože potegne iz vrta.
„Jože, preseliti se boste morali semkaj v prednjo sobo.“
„Saj ni prostora. Kam?“
„Zadaj je temo. Mi smo stari. Prostora bo dovolj v Maritini sobici.“
„A Marica?“
„Odiše. Ključavničar Šimončič iz Samobora jo znaši“, pravi Miha mirno zroč pred se.
„Marico?“ vpraša Jože, prebledi in skoti na noge, potem pa pravi mirneje: „No, pa pojdem tudi jaz.“
„Kam?“ pogleda ga oetro Miha.
„Po svetu.“
„Kdo vas sili?“
„Nikdo.“
„Zakaj?“
„Zakaj — — — zakaj? Ker — — — moram.“
(Dolge petnadajst).

slag. gospoda barona Gnoblocha grajskega v Zvezniku, ki vsako leto daruje po 50 K v ta namen, nadalje častito dobročinitelj, potem g. Pauer, ki je tudi stvoril združeno sveto in vrha tega daje dvema revnima otrokoma leto in dan opolne hrane; nadalje pa g. dr. V. Čurinku, g. Florjancu Raku in g. Ivanu Krefcu.

Jako zdanoz donesek nam je pristanel valed volila rajnega g. Janeza Hojnika, poslanca v Braslovčah; naj mu bode zemelja lahka in naj najde plačilo pri Onem, ki je plačnik vsakega dobrega. Hvala pa tudi gro njegovemu sinu Antonu Hojniku, ki je iz svojega plačal vse pristojbine, ki bi se bile sicer odtegnile od sporočen svote.

Omeniti mi je nadalje št. kr. šol. sveta in njegovega vrlega načelnika g. J. Omladiča, ki je prav zdanoz podpiral šolarsko kuhinjo s tem, da je prepusil polovico vplačanih šolskih glob (druga polovica se je morala vplačati v Gradec v penz. zaklad št. št. 60, 61) v ta namen in pripisati tudi kurivo brezplačno. Vsa hvala takemu kralju. Šol. svet, kateremu blagor mladišt in deveta briga.

Hvala izrekam pa tudi vsem onim dobrotnikom, ki so kaj prispevali v pridelniki in prošim od jednega, da bi vsi podporjarki ostali zvesti tudi v prihodnje.

Razdelilo se je letos blizu 6000, povprečno na dan po 150 porcij.

Jedila je pripravljala solska sluginja prav okusno in snažno, gledalo se je tudi zlasti na higienični moment, da je vsak otrok imel svoj krožnik, ki se je po porabi takoj umil in očedil, predno je prišel v nadaljnjo porabo. Ta posel so pomagale opravljati deklice višjih razredov, kar je gotovo hvala vredno, kar se na tak način uže zgodaj privadilo ređu in snage v kuhinji.

Solsko vodstvo Braslovče, dne 30. aprila 1907.

Fr. Lorber, nadučitelj.

Slovenske novice.

Štajersko.

— Slovenskim volikom v celjski mestni skupini! Ako ste nasledovali poročila v našem listu, ste videli, da je bila kandidatura g. Rebeke v vseh volilnih krajih mestne skupine celjske z navdusenjem sprejeta. To je močno poparilo zlasti celjske Nemce, kateri se kličejo slednjega moda na krov, da bi zmagal kandidat oibnega, Slovenec sornalnega nemškega uradnika in celjskih mestnih mogotov. March! Na delo tega za svojega kandidata! Vstajajte trdno pri svojem prepričanju, da more Slovence vseh stanov v tem volilnem okraju najbolj zastopati g. J. Rebek, ključavničarski mojster v Celju.

— K poglavarju o ljudski izobrazbi. Pred kratkim je priobčila „Domovina“ članek o ljudski izobrazbi. Govorili smo resno in stvarno o vseh faktorjih, ki pridejo v poštev pri prvotnem delu v našem narodu. Uverjeni smo bili, da se bomo nikogar čez naš „spreobrnili“ in reformirali. Življenjsko potrebno pa je, da se v tem trezno razmislija in da dobi naša inteligentna javnost o tem vprašanju vsaj malo drugo mnenje, ko ga je zastopala doslej. Premisljajta za naše razmere pa je metica v „Učiteljskem Tovarišu“, kot poročilo zborovanja celjskega učiteljskega društva, čegar predsednik se zgrajta nad takim pisanjem „Domovine“, ki na tak način dela krivico in falš učiteljske organizacije in slov. učiteljstvo. Kdor ne prenaša politene, objektivne kritike, ki ima namen reformirati in vstvarjati boljše, in kdor

igra pri tem nlogo otročje zmaljenega, ta pač ne kaže preveč politične zrelosti. Če si doledno ne moremo in ne upamo nikdar priznati nedostatkov in zastonosti v lastnih vrstah in organizacijah, potem tudi nikdar ne bomo napredovali niti za korak. Toliko v prav resen odgovor in pomislek. P.

— Kako delajo čehi — in kako delamo mi! Kdor čita poročila česke šolske matice, ta se mora zares čuditi ogromnemu narodnemu delu naših svetovnih bratov, čutil in strmel bo nad onimi velikanskimi svotami, ki jih zbira česki narod leto za letom, da brani svojo zemljo in svoj jezik, da omogoči českim žiljav, da zmago-nosno prodira povsed. Ne smemo pa misliti, da pri Čehih letijo kar tisoči skup za narodne institucije brez dobrega dela, brez nemurnega in požrtvovalnega pobiranja malih prispevkov. Kdo kolekuje pri nas s narodnim kolekom, kdaj bomo izvedli učelo, da je sramota za vsakega zavednega Slovenca, ki doledno ne kolekuje. Koliko se stori pri nas na Štajerskem za „Prosveto“, kaj pomaga, če se nas milostno zagotavlja naklonjenosti od visokih gospodov! Redko so pri nas gostilne, kjer najdemo nabiralnike za Ciril-Metodovo družbo — kjer pa o nabiralniki, letijo skriti in zapravljeni kje v kakem kotu. Tudi pri nas se zbirajo popoldne in ob večerih stalne družbe po gostilnah — ali ni človeka, ki bi vzel nabiralnik in šel od mize do mize — za to je Slovenec „premoči“ — Čeh pa si šteje to v dolžnost in čast. Ne maramo kratiti nikogar vsehja pri kvartanju ali drugih visokih zabavah, te primitivne narodne zahteve pa tirjamo upravičeno od vsakogar. In tukaj mora delati vsak, za to „idealno mladostno delo“ ne samo študent! P.

— Telefonsko centralo v Celju bomo imeli najbrž že 1. junija t. l. Tozadnja dela so se pričeli.

— Povodil je pred gostilno „Stadt Graz“ na Graški cesti nek voz delavca Jožeta Zapanca, nekoliko slabomnega človeka. Ranjen je težko na nogah.

— Umrla je v Celju zasebnica J. Trnčarica.

— Iz Škofje vasi pri Celju. Sedaj se govori pri nas, da stopi skoro v življenje nova požarna bramba. Ali kakor silimo, bo to nemško društvo, ki stopi v zvezo s sosednjimi nemškimi „Feuerbri“ v Celju in Vojniku. Kako bi bilo sicer tudi smerno, da celjska „Deutsche Wacht“ s tako slastjo in veseljem piše o bratnem društvu v Škofji vasi — Ali je pametno ali nemarno in smešno za Škofjo vas, da si ustanovi nemško požarno društvo o tem ne moremo govoriti. Vprašamo pa javno slovenski občinski zastop v Škofji vasi, kako se strinja s to namero, vprašamo vse škofovsko značajne slovenske moše, ki imajo pri tej stvari kaj govoriti in odločevati, vprašamo narodno zavedno moše iz Trnovci, kaj poretajo k temu, da se ustanovi v Vasi v slovenski občini nemško požarno društvo, ki bo in mora biti po svojem značaju in svoji zvezi — protislovensko! Za kraje kakor Zalec ali Trbovče slovenske požarne niso „pregnati“ — za Škofjo vas seveda mora biti ekstra „lobel“ — Ali pravilno rečeno ekstra neumnost. Poklicane kroge opozarjamo, da pomislijo, kaj storijo.

Nekaj domačinov.

— Shod kandidata gosp. Fr. Rebeke so vrši na praznik, v četrtek 9. t. m. ob 8. uri dopoldne v gostilni g. H. Štribarja pri Senti Peterkem kolodvoru. Kmetje, pridite na shod svojega kmetkega kandidata. Pomenimo se jasno in odkrito!

— Roblekov shod v Petrovčah v nedeljo 5. t. m. dopoldne se je obnesel imenito. 150 navdušenih volilcev se je izreklo enoglasno za gosp. Robleka, Žiljivo Robleka!

— Polzeia. Čepur sedanja čas, čas volilnega boja ni prav nič primeren za prirejanje kratkočasnih in posiljivih veselje, vendar se je pri nas nabralo v nedeljo zopet nepričakovano veliko občinstva. Nali vrli sosedje iz Zaleca, Št. Petra, Pake in Mozirja so nas počastili s svojim obiskom. Dilentanti so ponavljali izreke „Tat v mlina“, ki je v nekem oziru poje boljše naspel. Njih nastop je bil videti bolj ulogam primeren kot prvi in tudi ona plahost se pri marsikaterem ni več pokazala. Peske točke so prav dobro izpadle, kar nam kaže, da so dilentanti sposobni uprisriti tudi kakšno večjo narodno igro. Sili se, da se namerava še to leto uprisriti Jurčičev „Deseti brat“, kar bi bilo velikega pomena v vsakem oziru, ko je naše ljudstvo tako akabelno. S takimi predstavami kot je ravno „Deseti brat“ se ljudstvo zabava, kratkočasni, vrhunske se bliži njega značaj, — kratko pridobi vsestransko veliko. Naša dolžnost pa je — povzdigati ljudstvo na durno višjo stopnjo, razširiti njega duševni obzor. To je naloga podružnice Ciril in Metodove družbe, pravtako bralnih društev in čitalnic. Sicer ne dosejajo popolnoma starih niti ciljev. Torej Polzeiani! na resno delo! Na zdar!

Gledalec.

— Polzeia. Pri nas smo čutili zadnje dni že dvakrat potres. Posebej močan je bil v ponedeljek, 6. t. m. ob 9.30. večer. Sinek smo čutili od zahoda proti vzhodu. Za prvina, kaže tri do štiri sekunde trajajočim sankom se je pojavilo močno bešanje pod zemljo.

— Modrje. V nedeljo nas je osrečil nenadoma g. prof. Robič. Po zjetranjem opravih so klicali naši in nazariki duhovniki kmetu na zupni shod. Udeležilo se ga je do 110–120 mošt. G. Robič se je hvalil ter trdil, da je on pravi kmetki kandidat. Ugovarjalo se je lažem „Slov. Gosp.“ Organizist iz Pake je vključ poljsanih še vedno trdil, da je naš kandidat Ježovnik rus govori proti sodanji ceni živine. Pravil je, da ima eno pričo, ki prispe, Mi pa nimamo samo ene, pač pa 100 in še več pričo, ki prispejo vsak hip, da je laž kar piše „Slov. Gosp.“ in kar se trosi po nekih listih med ljudstvo. Dotični dopisni ima pa še itak utisnjen pečat neposrnosti, ker moše svoje laži preklicati. Neki naš shoda navzoči kmet, Miha Platinček, se je obnašal prav nečelno in sedosteno proti govorniku — zagovorniku gosp. Ježovnika, za kar se bo zagovarjal pred sodnijo. Take napade bi navzoči duhovniki lahko prestigili — Zlastno, da niti resnice ne smemo več zagovarjati.

— Samoscer. Trgovcu Ul. Lager v Velenju si je skonal sam življenje v Prevaljah na Korokom, svojem rojstem kraju, radi slabega gnetnega polnaja. Govori se, da znašajo vsi njegovi dolgi do 400.000 K.

— Šolske vesti. Nadučiteljem v Sv. Vida pri Grobelnem je imenovana def. učitelj v Braslovčah gosp. Josip Stritar. — Definitivno so imenovane gđ. učiteljice Ana Melek pri Sv. Marjeti pod Ptujem, Marija Pac v Št. Janžu na Vinški gori za Šmartin na Paki in Ivanka Toplak pri Sv. Barbari v Halozah za Sv. Marjeto pod Ptujem. — Za učiteljske ročnik del je nastavljen v Pačavi nad Mariborom gđ. Friderika Groszinger. — Zadržano je upokojen na lastno prošnjo def. učitelj v Vasešici g. Al. Schamp.

— Narodna nestrpnost. V petek, 26. aprila t. l. je prišel na kolodvor v Poljšanek nek trg. potnik, sel k blagajni in tam se je odigral sledeč prizor. Potnik: „Prosim priljago v Celje, vzorci.“ Uradnik ga razume in uredi stvar. P.: „Prosim vzni listek do Celja, 3. razred.“ Uradnik (nemški): „Ne razumem Vas“. Mož se je namreč še le sedaj spomnil, da na postaji Poljšanec ne sme razumeti slovenski. Potnik ponovi zahtevo. Uradnik pokliče vratarja za tolmača. — Zopet prizor, kakor smo ga o Veliki noči približali za Pragersko. V tem oziru se bo treba enkrat odločno na nogo postaviti — toda ne posamezni popotniki, ampak naša državnozborna delegacija in dotični obč. zastopi. Saj doseže se že marsikaj, da se le — boče.

— Kje je Grobelno. Po nazorih vodstva postaje Južne železnice v Grobelnem mogče kje blizu Berolina, ker nas tamkaj s samonemskimi izkizvom na naših slovenskih tleh izkizavo. Včeraj je prišla železnica iz Zuzna pes do Grobelna ter kapila vzorni listek v Celje, kjer je imela pri sodnji postaji. Vlak pride, a ona morda še ni stikala, da se imenjuje nemška trdnjava Celje „Cilli“ (in slišimo samo „einstelligen, Personenzug nach Cilli“ itd) ker nemškega ne razume in tako predno je do službenca odgovor na svoje vprašanje dobila se tudi brez nje odpele. Mar se temu ne da odpmoči? Južna železnica ima dolžnost na Grobelnem spoštovati zahteve potujočega ljudstva tembolj, ker je Grobelno na Slovenskem in ne na Pruskem.

— Umer v Trbovčah. Pretečeni četrtek sta bila rudarja Jože Gerlak in Tomaž Borstner v neki gostilni v Trbovčah. Jela sta se pripraviti, valed česar je Gerlak gostilno zapustil in se naspoti domu. Kmalu nato pa ga je našel nek delavec na cesti mrtvoga. Vzal mu je bil tako prezeza, da se je držala glava samo v kostni telesu. Sam je letel na Borstnerja, kateri je zločin za nekaj časa tudi primal.

— Lahkomišljenost. Zakonska Brečko v Sevnici sta pustila svojo 3letno hčerko po noči znanj hiše in se nista brigala za njo. Še le drugi dan sta jo iskala in našla v bližnjem potoku — stopljeno. Zato se bosta zagovarjala pred sodnijo. Kako morejo biti stariši tako lahkomišljeni!

— Nemška šola v Hrastniku. Tukajšnji nemški list piše, da je že pretekle 14 dni, odkar se je vložila pri občinskem uradu prošnja za stvarbo nemške šole v Hrastniku, ne da bi prišla občinska stvarbna komisija. Zatorej so jedi Nemci zidati in misliti tako hiteti s delom, da bo šola še do 15. septembra gotova. Kaj je pravzaprav s to stvarbno komisijo?

— Volilni shod za — Robiča v Krškem na Kranjskem. Na Florjanovo je v Krškem običajni lesni sejm. Na predvečer, 3. maja pa je prišel v Krško župnik Cerjak iz Rajhenburga z obema kaplanoma in priredil za splevarje, katerih je bilo isti večer v Krškem čez 150 pri Vanča shod. Kaplan Tratinik, rojen Kokarčan, je razlagal program „Kmečke zveze“ in se silno zaletaval v nasprotnike tega programa. Predsednik shoda, g. Pevec iz Bočne (splevarji so bili vsi iz zadrečke in gornje Savinske doline) ga je posval, naj dokaže svoje aerosnizno trditve o „Narodni stranki“ in kmečkem kandidatu g. Ježovniku. Te naloge pa kaplan ni mogel rešiti in je zato zgrabil besedo. Shod se je končal s živjo-klici za Ježovnika. Krški meščani pa so mnenja, da mora stadi stvar za Robiča slabo, ker love župniki in kaplani glasove svoj celo že na — Kranjskem.

